

neosvobozuje již sama sebou holá skutečnost, že odvážení smetí z určitého domu neděje se obecním povozem, nýbrž jediné ta okolnost, že obec, nezajíždějíc k dotyčnému domu svým povozem, neposkytuje jeho majiteli příležitost, aby své smetí na obecní vůz nakládal.

Za tohoto stavu pouhá okolnost, že město smetí z domu zúčastněné strany v roce 1927 svým povozem neodváželo, nezakládá ještě skutkovou podstatu § 4 pravidel.

Nař. rozhodnutí — berouc patrně zřetel i k předpisu § 1 pravidel — zjišťuje ovšem dále také, že není nijak prokázáno, že by zúčastněná strana nebyla chtěla městských povozů jí poskytnutých použití. Po této stránce však nemá nař. rozhodnutí opory ve spisech. Při jednání dne 14. března 1932 slyšení městští úředníci bez odporu zástupce zúčastněné strany vypověděli, že v roce 1927, kdy dodávání popelníků na smetí do domů nebylo ještě zavedeno, městské povozy řádně jezdily ulicí R. pro smetí, které obyvatelé sami k povozu nosili. Z toho o sobě by plynulo, že obec také k domu zúčastněné strany pro smetí zajížděla, tedy zúčastněné straně poskytovala příležitost, aby k odvozu smetí použila obecních povozů, a že záleželo pouze na vůli zúčastněné strany, aby této příležitosti použila. Za tohoto stavu mohlo by nař. rozhodnutí obstáti jen, kdyby bylo prokázáno, že vůz jezdící ulicí R. bráti smetí z domu zúčastněné strany odmítal. Poněvadž tato okolnost zjištěna nebyla a skutková podstata nař. rozhodnutí následkem toho zůstala neúplná, bylo nutno nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 11.658.

Pojištění nemocenské: V přihlášce zaměstnance k nemoc. pojištění u nemoc. pojišťovny jest spatřovati závazné uznání zaměstnavatele vůči pojišťovně o tom, že jest tu zaměstnání, zakládající pro přihlášeného pojistnou povinnost.

(Nález ze dne 10. ledna 1935 č. 10.055/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 4757/25, 4977/25, 9540/31, 11.654/35.

Věc: Firma »Granitwerke G. F. & Brüder v Č. (adv. Dr. Jan Gröger z Frývaldova) proti ministerstvu sociální péče o náhradu podpůrného nákladu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem osp-é ve Frývaldově ze 17. září 1925 byla firma »Granitwerke G. F. & Brüder« v Č. podle § 32 nemoc. zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. uznána povinnou nahraditi okr. nemoc. pokladně ve F. náklad 9.315 Kč 78 h, vzniklý pokladně nemocí zaměstnance Rudolfa Sch.

Z tohoto výměru se odvolala jmenovaná firma. Rozhodnutím zsp-é v Opavě z 12. ledna 1927 byl výměr I. stolice potvrzen — — — a min. soc. péče nař. rozhodnutím nevyhovělo dalšímu odvolání uvedené firmy. — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Na sporu jest otázka, zdali Rudolf Sch. v době od 20. července 1922 do 7. srpna 1922 byl ke stěžující si firmě v pracovním poměru podro-

beném nemocenské pojistné povinnosti podle § 1 nemoc. zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z., ve znění zák. z 15. května 1919 č. 268 Sb., jehož existence je předpokladem pro uplatnění náhradního nároku podle § 32 téhož zákona.

Žal. úřad v nař. rozhodnutí vyslovil, že tento předpoklad, stěžující si stranou popíraný, je dán, a opřel tento svůj úsudek o dva samostatné důvody, dovodiv existenci obligatorního nemocenského pojištění Rudolfa Sch. ve sporném období: 1. ze způsobu jeho zaměstnání pro stěžující si firmu, vykazujícího znaky smlouvy služební, 2. z okolnosti, že byl stěžující si firmou k nemoc. pojištění přihlášen a pokladna tuto přihlášku přijala, čímž byl založen pojistný poměr se všemi důsledky, jež k němu nemoc. zákon pojí, tudíž i důsledky § 32 nemoc. zák.

Stížnost brojí svými námitkami proti oběma zmíněným důvodům nař. rozhodnutí.

Pokud jde o důvod, na druhém místě uvedený, dovozuje, že § 32 nemoc. zák. předpisuje náhradu podpůrného nákladu zaměstnavateli pouze v případě, že zanedbá přihlašovací povinnost, přihlašovací povinnost jest tu pak podle § 31 téhož zák. pouze tehdy, jde-li o osoby podléhající nemoc. pojištění. Nepřihlásil-li tudíž zaměstnavatel osobu, u něho sice zaměstnanou, nepodléhající však pojištění, nemůže nepřihlášení založiti pro něho závazek podle § 32. Měl-li by však úřad pravdu, že pouhým přihlášením a přijetím této přihlášky pojistný poměr skutečně vzniká, pak by ovšem teprve tímto okamžikem bylo založeno povinné pojištění, takže nenastalo zanedbání přihlašovací povinnosti a nedostává se tak předpokladu § 32 nemoc. zák. Je proto podle názoru stížnosti nař. rozhodnutí nezákonné, když dovozuje náhradní povinnost stěžující si strany z okolnosti, že Rudolf Sch. byl st-lkou u nemoc. pokladny ve F. přihlášen a že tato přihlášku přijala.

Stěžující si straně jest přisvědčiti, že nepřihlášení osoby, nepodléhající pojistné povinnosti nemocenské, nemůže založiti závazek podle cit. § 32. Než tato argumentace stížnosti nepostihuje podstaty nař. rozhodnutí, jež dovodilo závazek podle § 32 nemoc. zák. nikoliv z nepřihlášení Rudolfa Sch., nýbrž ze skutečnosti, že byl firmou přihlášen u okr. nemoc. pokladny ve F., a to po uplynutí lhůty § 31.

Pokud ve stížnosti lze shledávati námitku, že tento názor jest nesprávný, nelze jí přisvědčiti.

Jak nss ustáleně judikuje, jest v přihlášce u nemoc. pojišťovny spatřovati závazné uznání zaměstnavatele vůči pojišťovně o tom, že jest tu zaměstnání, zakládající pro přihlášeného pojistnou povinnost, a to závazné uznání pracovního poměru tak, jak jest v přihlášce uveden. Pokud nejde o úpravu pojistného poměru pro futuro, nýbrž o posouzení právních účinků přihlášky pro praeterito, neliší se přihláška osoby, nepodléhající pojištění, svým právním významem nikterak od přihlášky zaměstnance, podléhajícího pojištění, zejména neurčuje se snad na rozdíl od oné počátek pojištění okamžikem, kdy byla podána a pojišťovnou přijata. (Srov. Boh. A 4757/25, 4977/25, 9540/31 a 11.654/35.) Stěžující si strana pak sama ve své přihlášce udala jako den vstupu do zaměstnání den 20. července 1922. Že přihláška byla firmou podána a že se tak stalo po onemocnění zaměstnance a po uplynutí třídenní lhůty § 31 nemoc. zák., čítajíc od 20. července 1922, stížnost nepopírá.

Právem proto žal. úřad uznal, že jsou splněny předpoklady cit. § 32, t. j. že osoba povinně pojištěná byla přihlášena opožděně až po onemocnění.

Zůstalo-li však toto odůvodnění nař. rozhodnutí stížností neotřeseno, pak je tímto odůvodněním dostatečně opřen výrok žal. úřadu, že sítěžující si firma jest povinna podle cit. § 32 nahraditi podpůrný náklad Rudolfa Sch. Bylo proto stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost, aniž jest třeba se zabývatí dalšími vývody stížnosti dovozujícími proti důvodu nař. rozhodnutí uvedenému vpředu sub 1., že Rudolf Sch. nebyl vůči firmě v poměru služebním podle § 1 nemoc. zák., neboť i kdyby stížnost po této stránce měla pravdu, nemohla by dosíci úspěchu, když i pak zůstává nař. rozhodnutí opřeno o druhý důvod, který — jak shora dovozeno — se nepodařilo stížnosti vyvrátiti.

Č. 11.659.

Pojištění nemocenské: * Náhradní povinnost podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. vztahuje se též na dávky, poskytnuté nemocenskou pojišťovnou podle § 95 II odst. 4 (pomoc při porodu manželky pojištěncovy).

(Nález ze dne 10. ledna 1935 č. 10.056/35.)

V ě c: Novozámecká okresní nemocenská pojišťovna v Komárně proti okresnímu úřadu v Komárně o náhradu podpůrného nákladu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Okr. nemocenská pojišťovna v Komárně předepsala firmě Bratia B. v K. platebním výměrem z 26. února 1931 podle § 20 zák. č. 221/1924 Sb. náhradu 50 Kč, které vyplatila pojištěnci Štěpánu Deakovi jako úhradu pomoci porodní asistentky při porodu jeho manželky.

Okr. úřad v Komárně výměrem z 26. února 1932 vyhověl odvolání zaměstnavatelovu a zrušil platební výměr okr. nemoc. pojišťovny s tímto odůvodněním: »Ze spisů se podává, že pojistný případ nenastal v osobě pojištěnce, který byl opožděně přihlášen, ale u člena jeho rodiny, t. j. manželky. Poněvadž § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 ve znění novely č. 184/28 Sb. mluví pouze o pojištěnci a nikoli o členech rodiny, neměla okr. nemoc. pojišťovna zákonného podkladu zavázati zaměstnavatele k náhradě nákladů vzniklých pojistným případem u člena rodiny opožděně přihlášeného pojištěnce«

Na toto rozhodnutí podala stížnost Novozámecká okr. nemoc. pojišťovna v Komárně, žádajíc jeho zrušení pro nezákonnost. Dovozuje, že cit. § 20 odst. 2 stanoví náhradní povinnost zaměstnavatele za dávky učiněné podle zák. nebo stanov vůbec, nemožno proto vykládati ustanovení to tak, jak činí úřad, že se vztahuje toliko na dávky, učiněné pojištěnci jen za pojistný případ nastalý v jeho osobě.

Stížnosti třeba přisvědčiti.

Podle § 20 odst. 2 zák. z 9. října 1924 č. 221 ve znění zák. z 8. listopadu 1928 č. 184 Sb. jest zaměstnavatel povinen nahraditi nemocenské pojišťovně náklad na dávky, které pojišťovna učinila podle ustanovení